

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi –Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt XVIII Ns 141/14 z wniosku Prezydenta Miasta Ł.-Zarządu Dróg i (...) z siedzibą w Ł. przy udziale K. B. i G. B. o orzeczenie przepadku pojazdu

1. orzekł przepadek na rzecz Miasta Ł. pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...);
2. orzekł, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o ustalenie, że pojazd marki B. (...) o numerze rej. (...) został usunięty z drogi i przetransportowany na parking strzeżony przy ulicy (...) w Ł.. W toku podjętych czynności ustalono, że właścicielami pojazdu są K. i G. B.. Komenda Miejska Policji pismami z dnia 2 i 12 listopada 2012 roku zawiadomiła wskazane osoby o usunięciu pojazdu, a także o skutkach jego nieodebrania. Zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 roku wezwano uczestników K. i G. B. do wypowiedzenia się w przedmiocie wniosku. Uczestnicy nie zajęli stanowiska w sprawie.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że wniosek o orzeczenie przedmiotowego pojazdu, w świetle art. 130 a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 j.t.) zasługuje na uwzględnienie, gdyż zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne i wystarczające do orzeczenia przepadku, zaś orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia wnieśli uczestnicy K. i G. B., zaskarżając je w całości. Skarżący podnieśli, że nie zgadzają się z przedmiotowym rozstrzygnięciem i uważają je za krzywdzące z tego względu, że przedmiotowy pojazd już w dniu 18 czerwca 2010 roku sprzedali P. D. i fakt ten zgłosili zarówno w Wydziale Komunikacji w K. jak i ubezpieczycielowi oraz poinformowali o tym Komendę Miejską Policji oraz Zarząd Dróg i (...).

W konkluzji skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia /apelacja wraz z załącznikiem– k. 27-28, uzupełnienie apelacji – k. 33/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny z tą zmianą, że przyjmuje i nadto ustala, że w dniu 18 czerwca 2010 roku pojazd marki (...) o nr rej. (...) G. i K. B. sprzedali P. D. /poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia wydruku z bazy (...) k. 15v-16; kserokopia umowy sprzedaży – k. 28-28v/.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nakazuje przychylić się do stanowiska skarżących uczestników, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest wadliwe. Dowody przedstawione w tym postępowaniu, wbrew zapatrywaniu wyrażonemu w tym względzie przez Sąd I instancji, nie pozwalają uznać jakoby spełnione zostały przesłanki warunkujące uwzględnienie wniosku, o jakich mowa w art. 130 a ust. 10 – 10e ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 j.t.). W trybie przedmiotowego przepisu zawiadomieni zostali wszak jedynie G. i K. B.. Tymczasem już z załączonego do wniosku wydruku z bazy (...) wynika, że przedmiotowy pojazd w dniu 18 czerwca 2010 roku został przez wskazane osoby sprzedany na rzecz P. D.. W tym stanie rzeczy nie sposób uznać aby w sprawie tej spełniona została przesłanka prawidłowego powiadomienia właściciela i wezwania go do odbioru pojazdu, a tym bardziej dolożenia należytej staranności w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru pojazdu. Nie zachodzą tym samym podstawy do orzeczenia przepadku przedmiotowego pojazdu.

Powyższa konstatacja prowadzić zatem musiała do zmiany zaskarżonego postanowienia i oddalenia wniosku o orzeczenie przepadku pojazdu marki B. o nr rej (...) jako bezzasadnego w świetle przesłanek określonych w art. 130 a ust. 10 e przedmiotowej ustawy.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy w punkcie 1. postanowienia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Uwzględniając sprzeczność interesów wnioskodawcy i uczestników oraz powyżej wskazane okoliczności, o kosztach przedmiotowego postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. Na koszty poniesione przez uczestników w tym postępowaniu złożyła się jedynie kwota 40,00 złotych uiszczona przez uczestników tytułem opłaty od apelacji.